

Asszony! – ... a te anyád!

Köszöntés: „Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem (Zsolt 66,20).“ Ámen.

Gyülekező ének: 277: „Gondviselő jó Atyám vagy...”

Fennálló ének: 167:1: „Jöjj, mondjunk hála szót...”

Fő ének: 449: 1-5: „Uram téged tisztellek...”

Előfóhász: „Hangos jajgatás hallatszik Rámában, és keserves sírás: Ráhel siratja fiait, nem tud megvigasztalódni, hogy nincsenek többé fiai. Ezt mondja az Úr: Hagyd abba a hangos sírást, ne könnyezzenek szemeid! Mert meglesz szenvedésed jutalma – így szól az Úr –, visszatérnek fiaid az ellenség földjéről. Reménykedhetsz a jövőben – így szól az Úr... (Jer 31,15-17).“ Ámen.

Lekció: Pál apostolnak a Timóteushoz írott második levele 1,1-7

„Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, a Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint, Timóteusnak, szeretett fiának: Kegyelem, irgalom, béke Istenről, a mi Atyánktól és a Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Hálát adok az Istennek, akinek őseimhez hasonlóan tiszta lelkiismerettel szolgálok, amikor szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könnyörgéseimben, és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el. Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan. Ezért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely kezeim rád tétele által van benned. Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.“

Előima

Istenünk, mennyei Édesatyánk a Jézus Krisztusban! Mi az ígélet és a jövő gyermekei vagyunk, megvalljuk, hogy mégis könnyen elveszítjük a reménységünket. Urunk, örökkévaló Istenünk, elfogadjuk kegyelmedet, de megvalljuk, hogy nem adjuk tovább a bocsánatot embertársainknak. Istenünk, szeretjük elfogadó szavadat hallgatni, megvalljuk, hogy mi elítélő és kirekesztő szavakat mondunk embertársainknak. Istenünk, életedet adtad értünk, megvalljuk, hogy félünk az áldozathozataltól, és vétkes kompromisszumokat kötünk. Megállunk Előtted, és kérünk: tisztíts meg minket, mutasd meg egyéni érdekeink szűk határa mögött a végtelen jövőt. Táplálj és üdíts fel. Kérünk, vedd el félelmünket és szorongásunkat, amely távol tart Tőled és embertársainktól. Ujítsd meg most is szövetségedet velünk, amikor keresztet alatti megállunk.

Bocsáss meg nekünk, hogy sokszor elárultunk és megtagadtunk. Köszönjük, hogy Te még a kereszten is értünk imádkoztál, velünk törődtél. Taníts minket viselni keresztjeinket, amikor úgy érezzük, hogy nem bírjuk tovább. Jöjj és add nekünk az életet formáló szavadat, amelyben hatalom van. Hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 167:2 „Dús kincséből az Úr...”

Textus: János evangéliuma 19, 26-27

„Amikor Jézus meglátta ott állni anyját, és azt a tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!” Azután így szólt a tanítványhoz: „Íme, a te anyád!” És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.”

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

János evangéliumában Mária, Jézus édesanyja kétszer jelenik meg. A kánai menyegző történetében (Jn 2,1-12) és a keresztt alatt. Az egyik történet Jézus szolgálati ideje elején játszódik, a másik élete utolsó perceiben történik. Mindkét történetben az idő, az óra fontossága jelzi, hogy Jézusnak cselekednie kell. Az idő betelt, hogy végre édesanyja, Mária ne csak kérjen földi élete során, hanem kapjon is. Az asszony, aki e földi valóságban Isten választottja (Lk 1,46-51), mindkét Istentől adatott pillanatban átéli, hogy Jézus Krisztus hathatós segítséget tud nyújtani az örömteli, de a fájdalommal teli pillanatokban is. Mit élt át Mária a keresztt alatt? Erről Lukács evangéliumában olvasunk az agg Simeon bizonyágtétele nyomán: *„...a te lelkedet is éles kard járja majd át -, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata* (Lk 2, 34-35).” Jézus Krisztus magáról megfeledkezett és alázatos maradt. Először is teljesítette az Atya akaratát, majd fiúi kötelességét is édesanyjával szemben. Érdekes, hogy édesanyját asszonynak nevezi. Milyen rideg ez a megszólítás. Milyen hideg és közönyös ez a beszéd. Jézus azért szólította meg így édesanyját, hogy látva Fiát a kereszten ne ejtsen még mélyebb sebet a szívéen. Ez a megszólítás nem a tiszteletlenség jele volt, mert a leghatalmasabb érzés, amit egy gyermek a nélkülöző édesanyjának tud adni, éppen a megszólításban rejlik. „Asszony”: ebben benne van a fájdalommal

szülésnek a pillanata (Jn 16,21). Továbbá az, hogy Jézus születésekor „a szálláson nem volt számukra hely” (Lk 2,7c), majd az, hogy menekülnie kellett gyermekével és választott jegyesével Egyiptomba (Mt 2,13). Végül pedig az „asszony” megszólításban benne van az elutasítás is: *„Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?” És végignézve a körülötte körben ülőkön, így szólt: „Íme, az én anyám és az én testvéreim. Aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.”* (Mk 3,33-35) Mennyit kell egy édesanyának szenvednie? Mennyit kell egy asszonynak túrnia? Milyen nagy fájdalom, amikor egy édesanya áll gyermeke halálos ágya mellett. Milyen nagy tragédia, amikor nem a természetes rend uralkodik az ember életében, hanem az anya áll meg halott gyermeke felett. Eszünkbe juthat a Naini ifjú története, akit Jézus visszaad támaszául édesanyjának. (lásd Lk 7,11-17)

Szülő-gyermek kapcsolatban gondoljunk csak arra, hogy gyermekeink milyen nehezen mondják ki: Édesanya. A legbensőségebb kapcsolatban sokszor nem tudunk őszinték lenni. Az édesanyával való kapcsolatunk megfejthetetlen viszony. Nem tudjuk megfogalmazni, hogy mit érzünk. Nem tudjuk kifejezni hálánkat. Nem vagyunk képesek a családi körben nyílt lapokkal játszani. Hány embertől hallom, hogy milyen áldás, amikor az édesanyja nemcsak szülő, hanem barát is, de a másik oldalon milyen nagy keserűség, amikor a gyermek arra panaszkodik, hogy az édesanyja előtt nem mer, nem tud őszintén és tisztán nyilatkozni. Asszony, ebben a megszólításban benne van Jézus zártsága és nyíltsága is édesanyja felé. Drága Testvérem! Milyen az édesanyáddal való kapcsolatod? Milyen a személyes viszonyod a legközelebbi családi körhöz? Van őszinteség az anya-fiúi kapcsolatban, amiben te élsz? Van bensőség abban az anya-leányi viszonyban, amiben te élsz? Olyan anya akarsz lenni, mint a te édesanyád volt? Példa számodra édesanyát szeretete, szívessége és nyíltsága? Bibliai értelemben a te édesanyád az a derék asszony, akit a bölcs Lemuél

megénekelte? (Péld 31) Kebelbarátod a te édesanyád, vagy csak egy formális ismerősöd, akivel a kötelező köröket megfutod?

Jézus gondoskodik édesanyjáról. Egy másik köteléket alkot. A keresztt alatt állókat egymásra bizza. A szeretett tanítványnak Máriát ajánlja, Máriának pedig a szeretett tanítványt. Miközben mindenkivel törődik, szenvedése és halála által életközösségre lép az egész világgal, megoldja édesanya egyéni és egyedi helyzetét is. Ezzel kapcsolatban két dolgot tanít meg nekik a szenvedő Jézus.

Először is. A jó kapcsolat szeretetkapcsolat. Jézus tanítványi közösségében annak a szeretetnek kell megvalósulnia, amit Ő helyezett a tanítványok szívére. Az új parancsolatot kell alkalmazni. (Jn 13,34-35) Jézus szeretetével az új családba helyezi az övéit. Máriának és Jánosnak egymásra kell találniuk éppen Jézus által. Mária és János egy új családot alkotnak. Hangzik a jézusi útmutatás: „Asszony, íme a te fiad!” A tanítvány felé pedig: „Íme, a te anyád!” A szeretetkapcsolat kiépítése Jézus által történik. Ez nem parancsszóra teljesített kötelességből tanúsított szeretet, ez nem kierőszakolt tiszteletadás, ez nem a csonka családnak a megmunkálása, hanem az önzetlen, szelíd, bátorító kegyelemnek a lehajlása. Anya és fia. Fia és anyja – mondja ezt Isten Fia, Jézus, a Szabadító. Jézus így nem vérségi kapcsolaton alapuló közösséget, hanem szeretetközösséget hoz létre. Egy új család, egy új közösség születik. Még a zordon körülmények közepette sem hideg ceremónia az édesanya és fia találkozása, hanem mély kapcsolat és szeretet sugárzik belőle. Jézus még a keresztt súlya alatt is gondoskodik. Jézus még a kereszten is törődő szívvel fordul a világhoz. Jézus a kereszten arra tanít, hogy tiszteletet tanúsítsunk szüleink felé. Ők bennünket Istentől ajándékba kaptak. Az ő tisztük, hogy a legjobb belátásuk és isteni rendjük szerint bennünket igazgassanak. Isten akaratának megfelelően kell viszonyulnunk hozzájuk. Pálóczi Czinke István Aranyabécéjének első betűje nagy tanítás: *„Atyádat, anyádat tiszteld, hogy Isten áldását megnyerd.”* Jézus Isten áldásává akart válni, még a kereszten is Mária és János életében. Drága Testvérem! Vajon nálad és benned mennyire

nyilvánvaló ez a jézusi szeretet? Vajon közöttetek otthon hogy van ez? Mit hallasz ki családfőid, gyermekeid kijelentéseiből? Mit látsz meg abból, amit Jézus meglátott a négy asszony és az egy tanítvány jelenlétéből? Mi az éltető erő bennetek, drága pozsonyi családok. Szeretetkapcsolat vagy érdekkapcsolat mindez?

Másodszor Jézus Krisztus, a mi Mesterünk arra is odafigyel, hogy a szeretet az feladat is. Jézus tanítványainak otthon kell teremteniük a magukra maradt, segítségre, támaszra szoruló elhagyottak számára. Jézus tanítványainak feladata, hogy magukénak tekintsék anyját. Máriának pedig ott a helye Jézus tanítványai között. Példaértékű, ahogyan Krisztus rendezi azok életét, akikhez a szeretet szálai fűzték. Elrendezni a házam népét. Elrendezni a benne lévő tagokat. Elrendezni és példát adni. A felelős feladatot átruházni. Drága testvérem! Hány elvarratlan szál van már sajnos utánad is? Mi van még előtted? Mi vár még rád? Mennyi mindent másképp kellett volna csinálnod. Mennyi mindent meg lehetett volna oldani a szeretet jegyében, úgy ahogy Krisztus tette a kereszten. Az édesanyja, mint személy, minden embernek a jövőjére mutat. Ő tesz az élet részesévé. Az Úr Jézus is ezt akarja, hogy édesanyjának a szeretet tanítvány mellett biztosítva legyen a jövője. Biztosítva legyen a holnapja. A szeretet tanítvány Jézus iránti tiszteletből és odaadásból házába fogadta Máriát. Jézus iránti bizalma és szeretete ott él tovább édesanyja gondoskodásában. Jézus halála, tehát egyben születés is, amely a Benne hívőket és a Hozzá hűségeseket egyesíti, mert az első szeretet nem elhagyni kell, hanem megmaradni abban. Ott a kereszten alatt megszületik az a gyülekezet, az a közösség, amely tudja, hogy tovább kell menni és hirdetni kell az első szeretetet. Jézus halála a mi életünk közösségi életünk záloga. Jézus továbbmunkálkodik a mi szeretetünkben, a mi hűségünkben, a mi odaadásunkban, a mi vigasztalásunkban, a mi gyógyító szavainkban. Nem lehet leragadni Jézus életének egyik állomásán. A kereszten alatt új család születik: Asszony, íme a te fiad, majd a tanítványnak: Íme, a te anyád!"

Mi születik meg a mi keresztjeinkből? Fájdalom, keserűség, csüggedés, aggodalom, amikor kapcsolatainkra nézünk? Mi születik meg abból amit mi mondunk vagy teszünk? Bizalmatlanság és egymás kerülése? Nélkülözés? Krisztus keresztje alatt nem kell, hogy megfosszuk egymást Isten szeretetétől. Élünk az Ő szeretetében és táplálkozunk abból. Mert a szeretet-tanítvány és Jézus anyja csak a jézusi szeretetben tudták elhordozni egymást. János házában gyülekezet volt. Drága pozsonyi testvérek! Vajon ebben a házban van gyülekezet? Cselekedjete Jézus szerint és tegyetek tanítványokká mindenkit, hogy a családon belül és családon kívül rólatok bizalommal mondassák a kívülállók: „Nézzétek, mennyire szeretik egymást!” Ámen.

Utóima:

„Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja (IKor 3,7).”

„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait (Zsid 4,12).”

„Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és megbánja, még ha veszedelmet hoz is (Joél 2,13b).”

„Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas (Lk 6,36).”

„Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek (Mt 5,6).”

„Legyen bátor az ország egész népe – így szól az Úr –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek Ura (Hag 2,4).”

„Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz (Ézs 38,16).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Viszonzásul pedig, mint gyermekeimhez szólok: tárjátok ki ti is szíveteket (IIKor 6,13).”

Áldás: Istennek népe! „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet (4Móz 6,24-26).” Ámen.

Záró ének: 234:3 „Ó, Szeretet, áraszd ránk meged...”